

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 2224/24
4.12.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Предрага Васића, председника већа, Мирославе Вучетић и Валентине Тодоровић Воркапић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., ЈМБГ ..., чији је пуномоћник Милинко Бајчета, адвокат из Београда, Булевар краља Александра 322, против туженог Јавног предузећа “Путеви Србије” а.д. Београд, Булевар краља Александра 282, матични број 20132248, ради исплате, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П1 547/23 од 25.1.2024. године, у седници већа одржаној дана 4.12.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П1 547/23 од 25.1.2024. године, у ставу првом изреке, па се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени да тужиоцу на име накнаде за мање исплаћену основну зараду за период од 1.10.2019. године до 31.12.2022. године исплати нето износ од 271.935,56 динара са законском затезном каматом и то:

- на износ од 7.246,67 динара, почев од 15.11.2019. године па до исплате;
- на износ од 3.233,32 динара, почев од 15.12.2019. године па до исплате;
- на износ од 4.049,52 динара, почев од 15.1.2020. године па до исплате;
- на износ од 9.497,90 динара, почев од 15.2.2020. године па до исплате;
- на износ од 5.520,19 динара, почев од 15.3.2020. године па до исплате;
- на износ од 2.387,19 динара, почев од 15.4.2020. године па до исплате;
- на износ од 4.296,94 динара, почев од 15.5.2020. године па до исплате;
- на износ од 1.942,19 динара, почев од 15.6.2020. године па до исплате;
- на износ од 5.729,26 динара, почев од 15.7.2020. године па до исплате;
- на износ од 12.850,10 динара, почев од 15.8.2020. године па до исплате;
- на износ од 2.719,06 динара, почев од 15.9.2020. године па до исплате;
- на износ од 7.639,01 динар, почев од 15.10.2020. године па до исплате;
- на износ од 10.503,64 динара, почев од 15.11.2020. године па до исплате;
- на износ од 2.719,06 динара, почев од 15.12.2020. године па до исплате;
- на износ од 7.263,10 динара, почев од 15.1.2021. године па до исплате;
- на износ од 2.635,93 динара, почев од 15.2.2021. године па до исплате;
- на износ од 8.569,51 динар, почев од 15.3.2021. године па до исплате;

- на износ од 15.374,79 динара, почев од 15.4.2021. године па до исплате;
- на износ од 11.721,51 динар, почев од 15.5.2021. године па до исплате;
- на износ од 11.070,89 динара, почев од 15.6.2021. године па до исплате;
- на износ од 2.467,68 динара, почев од 15.7.2021. године па до исплате;
- на износ од 12.338,43 динара, почев од 15.8.2021. године па до исплате;
- на износ од 616,92 динара, почев од 15.9.2021. године па до исплате;
- на износ од 10.487,66 динара, почев од 15.10.2021. године па до исплате;
- на износ од 6.326,23 динара, почев од 15.11.2021. године па до исплате;
- на износ од 4.193,13 динара, почев од 15.1.2022. године па до исплате;
- на износ од 13.153,98 динара, почев од 15.2.2022. године па до исплате;
- на износ од 7.812,48 динара, почев од 15.3.2022. године па до исплате;
- на износ од 12.957,40 динара, почев од 15.4.2022. године па до исплате;
- на износ од 4.384,66 динара, почев од 15.5.2022. године па до исплате;
- на износ од 10.834,18 динара, почев од 15.6.2022. године па до исплате;
- на износ од 9.389,62 динара, почев од 15.7.2022. године па до исплате;
- на износ од 5.637,42 динара, почев од 15.8.2022. године па до исплате;
- на износ од 6.478,70 динара, почев од 15.9.2022. године па до исплате;
- на износ од 10.111,90 динара, почев од 15.10.2022. године па до исплате;
- на износ од 11.274,84 динара, почев од 15.11.2022. године па до исплате и
- на износ од 6.500,50 динара, почев од 15.12.2022. године па до исплате,

све у року од осам дана од дана пријема отправка ове пресуде под претњом извршења.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П1547/23 од 25.1.2024. године, у ставу другом изреке, па се ОБАВЕЗУЈЕ тужени да тужиоцу на име мање исплаћене накнаде по основу рада на дан празника који је нерадан дан, ноћног рада и минулог рада, за период од 1.10.2019. године до 31.12.2022. године исплати износ од 33.581,79 динара са законском затезном каматом и то:

- на износ од 496,55 динара, почев од 15.11.2019. године па до исплате;
- на износ од 264,75 динара, почев од 15.12.2019. године па до исплате;
- на износ од 296,33 динара, почев од 15.1.2020. године па до исплате;
- на износ од 985,55 динара, почев од 15.2.2020. године па до исплате;
- на износ од 923,32 динара, почев од 15.3.2020. године па до исплате;
- на износ од 152,78 динара, почев од 15.4.2020. године па до исплате;
- на износ од 51,56 динара, почев од 15.5.2020. године па до исплате;
- на износ од 124,30 динара, почев од 15.6.2020. године па до исплате;
- на износ од 441,15 динара, почев од 15.7.2020. године па до исплате;
- на износ од 1.222,44 динара, почев од 15.8.2020. године па до исплате;
- на износ од 144,50 динара, почев од 15.9.2020. године па до исплате;
- на износ од 494,63 динара, почев од 15.10.2020. године па до исплате;
- на износ од 912,86 динара, почев од 15.11.2020. године па до исплате;
- на износ од 245,49 динара, почев од 15.12.2020. године па до исплате;
- на износ од 406,73 динара, почев од 15.1.2021. године па до исплате;
- на износ од 1.186,17 динара, почев од 15.2.2021. године па до исплате;
- на износ од 1.472,89 динара, почев од 15.3.2021. године па до исплате;
- на износ од 1.336,21 динар, почев од 15.4.2021. године па до исплате;
- на износ од 1.583,33 динара, почев од 15.5.2021. године па до исплате;
- на износ од 2.739,26 динара, почев од 15.6.2021. године па до исплате;
- на износ од 199,88 динара, почев од 15.7.2021. године па до исплате;
- на износ од 1.209,17 динара, почев од 15.8.2021. године па до исплате;

-на износ од 12,34 динара, почев од 15.9.2021. године па до исплате;
-на износ од 1.011,75 динара, почев од 15.10.2021. године па до исплате;
-на износ од 674,80 динара, почев од 15.11.2021. године па до исплате;
-на износ од 265,56 динара, почев од 15.1.2022. године па до исплате;
-на износ од 2.215,82 динара, почев од 15.2.2022. године па до исплате;
-на износ од 156,25 динара, почев од 15.3.2022. године па до исплате;
-на износ од 680,26 динара, почев од 15.4.2022. године па до исплате;
-на износ од 2.317,61 динар, почев од 15.5.2022. године па до исплате;
-на износ од 3.539,16 динара, почев од 15.6.2022. године па до исплате;
-на износ од 751,17 динара почев од 15.7.2022. године па до исплате;
-на износ од 623,87 динара почев од 15.8.2022. године па до исплате;
-на износ од 787,16 динара почев од 15.9.2022. године па до исплате;
-на износ од 993,85 динара почев од 15.10.2022. године па до исплате;
-на износ од 1.247,75 динара почев од 15.11.2022. године па до исплате и
-на износ од 1.414,58 динара почев од 15.12.2022. године па до исплате,

све у року од осам дана од дана пријема отправка ове пресуде под претњом извршења.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима садржано у трећем ставу изреке пресуде па се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 120.610,00 динара у року од осам дана од дана пријема писаног отправка овде одлуке под претњом принудног извршења.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу на име трошкова поступка по жалби накнади трошкове у износу од 27.000,00 динара у року од осам дана од дана пријема отправка ове одлуке под претњом извршења.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 547/23 од 25.1.2024. године, ставом првим, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му исплати накнаду за мање исплаћен износ основне зараде у нето износу од 305.517,35 динара односно у збиру 271.935,56 динара за период од 1.10.2019. године до 31.12.2022. године са законском затезном каматом и то на појединачно опредељене месечне износе, почев од дана доспелости сваког појединачног износа па до исплате, у висини и од датума ближе означених у садржају тог става. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му исплати обрачун неисплаћеног дела увећане зараде по основу рада на празник који је нерадан дан, по основу ноћног рада и по основу минулог рада, у периоду од 1.10.2019. године до 31.12.2022. године у износу од 33.581,79 динара са законском затезном каматом и то појединачно опредељене месечне износе, почев од дана доспелости сваког појединачног износа па до исплате, у висини и од датума ближе означених у садржају тог става. Ставом трећим изреке пресуде одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против наведене пресуде тужилац је благовремено изјавио жалбу побијајући је у целости из свих законских разлога.

Испитујући правилност ожалбене првостепене пресуде, у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 став 3 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 72/11, 55/14 и 18/20), Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба тужиоца основана.

У поступку доношења ожалбене пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка прописане одредбама члана 374 став 2 тачка 1,2,3,5,7 и 9 Закона о парничном поступку на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити било која друга повреда одредаба парничног поступка која би могла да буде од утицаја на правилност и законитост првостепене пресуде, али је неправилно примењено материјално право.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку следи: да је тужилац на основу уговора о раду и анекса у спорном периоду био у радном односу на неодређено време код туженог ради обављања послова радног места инкасант прве категорије, у Одсеку за наплату путарине, Одељењу за оперативну наплату путарине, Сектору за наплату путарине; да је према наведеном уговору односно анексу уговора тужиоцу одређен коефицијент посла 1,7 те да је истим одређено да се зарада за обављени рад и време проведено на раду састоји од основне зараде, увећане зараде и дела зараде за радни учинак, а да основна зарада у моменту потписивања уговора о раду износи 51.901,00 динара бруто, да према уговору и анексу истог увећану зараду чине рад на дан празника који је нерадан дан-110%, рад ноћу-26%, прековремени рад-26% и по основу времена проведеног на раду за сваку пуну радну годину рада остварену у радном односу послодавца (минули рад) -најмање 0,4%, као и да је одређено да ако се истовремено стекну услови за увећање зараде по више основа, проценат увећања основне зараде не може бити нижи од збира процената по сваком од основа; из налаза и мишљења судског вештака за економско-финансијску област Ивана Јанковића утврђено је да је тужиоцу исплаћена нижа основна зарада имајући у виду увећања на која је тужилац имао право, односно да је тужени приликом утврђивања вредности бода, односно обрачуна користио вредност радног часа која је нижа од минимално прописане вредности радног часа и да је у спорном периоду основну зараду обрачунавао коришћењем вредности радног часа која је испод минималне прописане вредности радног часа, а умањена вредност бода утиче на обрачун како основне зараде за сваки месец, тако и увећане зараде, за рад у дане празника који нису нерадни дани, рад ноћу и минули рад, чији износ директно зависи од висине основне зараде, односно чији проценат се примењује на основну зараду, све ове разлике утврдио је наведени судски вештак чији налаз и мишљење је првостепени суд ценио и како је наведено у првостепеној пресуди прихватио га у погледу обрачунске тачности.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је с позивом на одредбе члана 104, 105,107,108.111, 112 и 113 Закона о раду и одредбе члана 41 Правилника о раду туженог од 17.4.2015. године, те одредбе чл. 44 став 2 Колективног уговора туженог и одредбу члана 33 Посебног колективног уговора за делатност путне привреде нашао да су захтеви тужиоца неосновани.

Доносећи ожалбену пресуду првостепени суд је на правилно утврђено чињенично стање погрешно односно неправилно применио одредбе материјалног права, одлучујући по захтевима у првом и другом ставу изреке пресуде због чега је првостепена пресуда морала бити преиначена.

Првостепени суд је неправилно применио одредбе материјалног права и то

садржане у Закона о раду о чему другостепени суд, у ситуацији кад је пресуда нападнута жалбом у целости, води рачуна и по службеној дужности у складу са одредбом члана 386 став 3 Закона о парничном поступку доносећи одлуку као у првом и другом ставу изреке пресуде.

Одредбом члана 104 став 1 Закона о раду (“Службени гласник РС” бр. 24/05, 61/05...75/14) прописано је да запослени има право на одговарајућу зараду, која се утврђује у складу са законом, општим актом и уговором о раду.

Одредбом члана 106 Закона о раду прописано је се зарада за обављени рад и време проведено на раду састоји од основне зараде, дела зараде за радни учинак и увећане зараде, док је одредбама члана 107 став 1 и 2 истог закона прописано да се основна зарада одређује на основу услова, утврђених правилником, потребних за рад на пословима за које је запослени закључио уговор о раду и времена проведеног на раду и да радни учинак одређује се на основу квалитета и обима обављеног посла, као и односа запосленог према радним обавезама. Одредбама става 3 и 4 истог члана истог закона је прописано да се општим актом утврђују елементи за обрачун и исплату основне зараде по основу радног учинка из ст. 1 и 2 овог члана те да се уговором о раду може да утврди основна зарада у већем износу од основне зараде утврђене на основу елемената из општег акта.

Одредбом члана 108 став 1 Закона о раду прописано је да запослени има право на увећану зараду у висини утврђеној општим актом и уговором о раду, и то: 1) за рад на дан празника који је нерадни дан-најмање 110% од основице; 2) за рад ноћу, ако такав рад није вреднован при утврђивању основне зараде-најмање 26% од основице; 3) за прекоремени рад-најмање 26% од основице и 4) по основу времена проведеног на раду за сваку пуну годину рада остварену у радном односу код послодавца (минули рад) најмање -0,4% од основице. Одредбом става 5 истог члана истог закона је прописано да основицу за обрачун увећане зараде чини основна зарада утврђена у складу са законом, општим актом и уговором о раду.

Према одредбама члана 111 Закона о раду запослени има право на минималну зараду за стандардни учинак и време проведено на раду (став 1), минимална зарада одређује се на основу минималне цене рада утврђене у складу са овим законом, времена проведеног на раду и пореза и доприноса који се плаћају из зараде (став 2) и послодавац је дужан да минималну зараду исплати запосленом у висини која се одређује на основу одлуке о минималној цени рада која важи за месец у којем се врши исплата (став 5).

Одредбом члана 112 ст. 1 Закона о раду прописано је да минимална цена рада се утврђује одлуком социјално-економског савета основаног за територију Републике Србије. Одредбом става 6 истог члана истог закона прописано је да минимална цена рада утврђује се по радном часу без пореза и доприноса, за календарску годину, најкасније до 15. септембра текуће године, за примењује се од 1. јануара наредне године.

Поштујући наведена правила, запосленом за стандардни учинак и пуно радно време не може бити исплаћена основна зарада у вредности нижој од минималне зараде утврђене за исти период одлуком Социјално-економског савета. У конкретном случају тужиоцу је у утуженом периоду исплаћивана основна зарада у износима нижим од износа минималне зараде па и увећана зарада у износима нижим од припадајућих, због

примене основице коју је чинила основна зарада нижа од минималне, што је све утврђено вештачењем које је првостепени суд прихватио у погледу обрачунске тачности, па је ожалбена пресуда морала бити преиначена у првом и другом ставу изреке. Преиначена је и одлука о камати обзиром на акцесорни карактер захтева за камату као споредног тражења које прати судбину главног, применом одредаба члана 277 и 324 став 1 Закона о облигационим односима.

Пошто је тужилац успео у спору другостепени суд је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде преиначио полазећи од одредаба члана 153, 154 и 163 Закона о парничном поступку па је обавезао туженог да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка који су били потребни у току вођења првостепеног поступка и то за: састав тужбе од стране адвоката у износу од 13.500,00 динара; састав два образложена поднеска од стране адвоката у износу од по 13.500,00 динара и заступање од стране адвоката на два одржана рочишта у износу од по 18.000,00 динара те приступ са пашалом од стране адвоката на једно неодржано рочиште у износу од 11.250,00 динара, све имајући у виду важећу АТ на дан пресуђења, као и за вештачење у износу од 15.000,00 динара, те трошкове таксе за тужбу у износу од 1.950,00 динара и таксе за првостепену пресуду у износу од 15.910,00 динара, што је све укупно 120.610,00 динара.

Како је жалба тужиоца основана, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове поступка по жалби у износу 27.000,00 динара, како су и захтевани и опредељени, и то за састав жалбе од стране адвоката, све у складу са одредбама члана 153 и 163 Закона о парничном поступку и важећом АТ и ово је одлучено решењем садржаним у последњем односно петом ставу изреке ове пресуде.

На основу изложеног и применом одредаба члана 390, 401 и 165 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 55/14 и 18/20), одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Председник већа-судија
Предраг Васић, с.р**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**